

Sygn. akt IV U 387/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Nawacka
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 08 października 2015 r. w O.

sprawy J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 marca 2015 roku nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 387/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał ubezpieczonej J. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 23 grudnia 2014 roku do 25 stycznia 2015 roku oraz prawo do zasiłku macierzyńskiego od 26 stycznia 2015 roku do 24 stycznia 2016 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż do wyliczenia zasiłku chorobowego i macierzyńskiego została przyjęta najniższa miesięczna podstawa wymiaru składki, gdyż niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego.

Ubezpieczona J. T. nie zgodziła się z przedmiotową decyzją i złożyła od niej odwołanie. Wskazała, iż decyzja jest nieprawidłowa w zakresie w jakim organ rentowy przyjął najniższą miesięczną podstawę wymiaru składki do wyliczenia zasiłku macierzyńskiego, powinna być zmieniona w ten sposób, że jako podstawa do wyliczenia zasiłku powinna zostać przyjęta kwota 9 365 zł. Wskazała, iż była objęta ubezpieczeniem od 5 listopada 2014 roku, zadeklarowała kwotę 9 365 zł jako podstawę wymiaru składek. Prawo do zasiłku macierzyńskiego nabyła zaś w dniu 26 stycznia 2015 roku, po upływie pełnego miesiąca kalendarzowego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona J. T. zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od 5 listopada 2014 roku, wskazując jako podstawę wymiaru składki za miesiąc listopad kwotę 8 116,33 zł, za grudzień kwotę 9 365 zł.

[bezsporne]

W dniu 8 grudnia 2014 roku ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego, przedstawiając zaświadczenie o niezdolności do pracy w okresie od 1 do 22 grudnia 2014 roku. Zasiłek za powyższy okres został ubezpieczony wypłacony.

[dowód: wniosek i zaświadczenie o niezdolności do pracy k.28-29 akt ZUS]

Pismem z dnia 7 stycznia 2015 roku ubezpieczona zwróciła się o anulowanie wniosku o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 1 do 22 grudnia 2014 roku ze względu na konieczność wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wniosła jednocześnie o wypłatę zasiłku chorobowego od 23 grudnia 2014 roku.

Decyzją z dnia 28 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonyj prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 grudnia 2014 roku do 22 grudnia 2014 roku.

[dowód: decyzja k. 19 akt ZUS, pismo z 7 stycznia 2015 roku k. 5 akt ZUS]

Pismami z dnia 5 i 17 marca 2015 roku ubezpieczona wniosła o ponowne ustalenie podstawy zasiłku chorobowego obejmującego okres od 23 grudnia 2014 roku do 25 stycznia 2015 roku i zasiłku macierzyńskiego od 26 stycznia 2015 roku do nadal. Wskazała, iż w związku z anulowaniem zasiłku chorobowego jej pierwsza niezdolność do pracy powstała z dniem 23 grudnia 2014 roku i z tych powodów wniosła o uwzględnienie w podstawie zasiłku chorobowego kwoty stanowiącej podstawę wymiaru składek z okresu poprzedzającego miesiąc powstania niezdolności - z listopada 2014 roku.

[dowód: pisma k. 3-4 i 8 akt ZUS]

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Okoliczności faktyczne nie były sporne między stronami, organ rentowy nie kwestionował zgłoszenia się ubezpieczonyj do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego od 5 listopada 2014 roku z najwyższą podstawą wymiaru składki.

Podkreślić należy, iż ubezpieczona nie kwestionuje w całości decyzji z dnia 27 marca 2015 roku. Skarży ją w zakresie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego za okres od 26 stycznia 2015 roku. Przedmiotem rozstrzygnięcia była więc prawidłowość ustalenia przez organ rentowy podstawy wymiaru zasiłku macierzyńskiego. Ubezpieczona wskazywała, że kwestionuje ustalenie podstawy wymiaru zasiłku od 26 stycznia 2015 roku. W ocenie Sądu analizie należało poddać cały okres nieprzerwanej niezdolności do pracy ubezpieczonyj.

Zgodnie z treścią art 49 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem pełnego miesiąca kalendarzowego ubezpieczenia chorobowego, podstawę wymiaru zasiłku stanowi najniższa miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku, po odliczeniach, o których mowa w art. 3 pkt 4. Jest to niezależne od kwoty zadeklarowanej na podstawie art. 18 ust. 8 lub 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.)- tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 sierpnia 2012 roku II UK 34/12.

Ubezpieczona przystąpiła do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego 5 listopada 2014 roku. Pierwsza niezdolność do pracy ubezpieczonej nastąpiła już od 1 grudnia 2014 roku. Organ rentowy był więc zobowiązany do ustalenia, a następnie wypłaty zasiłku za żądany okres. Organ rentowy prawidłowo więc ustalił podstawę wymiaru zasiłku chorobowego zgodnie z wskazanym wyżej art 49 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Kolejne okresy niezdolności do pracy następowały bez żadnej przerwy, od 23 grudnia 2014 roku, a następnie ubezpieczona od dnia 26 stycznia 2015 roku nabyła prawo do zasiłku macierzyńskiego.

Zgodnie zaś z treścią art 43 w zw. z art 52 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa podstawy wymiaru zasiłku nie ustala się na nowo, jeżeli między okresami pobierania zasiłków tego samego rodzaju, jak i innego rodzaju nie było przerwy albo przerwa była krótsza niż 3 miesiące kalendarzowe. Oznacza to pozostanie przy raz ustalonej podstawie wymiaru zasiłku w przypadku następujących po sobie okresach pobierania zasiłku chorobowego i macierzyńskiego jak miało to miejsce w niniejszej sprawie.

Dodatkowo podkreślić należy, iż nie miało znaczenia w przedmiotowej sprawie wydanie decyzji odmawiającej wypłaty ubezpieczonej zasiłku chorobowego od 1 grudnia 2014 roku. Niewątpliwie ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę zasiłku od 1 grudnia 2014 roku i zastał on jej wypłacony, dopiero później została wydana decyzja odmowna i ubezpieczona zwróciła wypłacony jej zasiłek. Cytowany wyżej zapis art 43 wskazuje na okresy pobierania zasiłków, a zasiłek za okres od 1 do 22 grudnia 2014 roku został przez organ rentowy naliczony i wypłacony ubezpieczonej.

Wskazać też należy, iż okres niezdolności do pracy ubezpieczonej mimo zwrotu wypłaconego zasiłku chorobowego będzie też podlegał wliczeniu do okresu zasiłkowego – na podstawie art 9 ust 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Mając na uwadze powyższą analizę, na podstawie przepisów powołanych i art. 477¹⁴§1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.